

er gaaet med til under denne til Dels ny Form at bevilge de 4,000 Kr. Man er gaaet med dertil, fordi Ministeren meget har ønsket det, og jeg gad se, om Teaterstyrelsen tør sige, at nu have de alligevel forandret sig i Finansudvalget, nu mene de dog, at Styrelsen er en saadan, at den alligevel fortjener at faa de 4,000 Kr. Nej, Teaterstyrelsen maa være klar paa, at Udvalget og for den Sags Skyld ogsaa Tingets Flertal ser paa den med samme Øjne som hidtil, og at det kun er af Hensyn til Ministeren, at vi ere gaaet med til de 4,000 Kr. Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, at de ogsaa kaste noget Lys over de Udtalelser, som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds kom med, om det uheldige i, at man ved anden Behandling nægter og ved tredie Behandling anbefaler Tinget at gaa ind paa det samme. Der kan være Tilfælde, hvor det er vel motiveret, og hvis der oveyhovedet er noget Tilfælde, hvor man vil lade sin Stilling til de enkelte Spørgsmaal lede noget ogsaa af Hensyn til, at vi nu have vor egen Minister, er der her et saadant Tilfælde. — Jeg skal ikke komme udførlig ind paa det, som det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) ansaa for Faren ved den hidtil fulgte Ordning med Hensyn til Ansættelse af ekstraordinære Docenter. Det, som han benævnedes ved Udtrykket „Avancementsforholdene“, er temmelig sikkert en Fare, og jeg for mit Vedkommende og jeg antager, hele Finansudvalget, ville tage det med i Betragtning, naar der bliver Tale om Ansættelsen af disse ekstraordinære Docenter, om der ikke kan rettes noget paa Avancementsforholdene, men det skal jo ske administrativt, og det kan man jo altsaa ikke afgøre i Finansudvalget. For øvrigt svække det ærede Medlems Udtalelser ikke vore Betæneligheder ved at gaa til denne stadige Forøgelse af de ekstraordinært ansatte Docenter. Det er overordentlig kedeligt, om det er sandt, hvad det ærede Medlem sagde, og hvorom jeg ingen Grund har til at tvivle, at en Indskrænkning i Tallet paa de ekstraordinære Docenter ikke vil betyde mere Energi hos de ordinære Professorer, men — jeg tror han brugte det Udtryk — en Indskrænkning i de studerendes Horizont, en Indskrænkning i Retning af at faa ny Spørgsmaal, ny Videnskaber ind under Studieomraadet. Men om man af den Grund alligevel skal fare fort med at ansætte ekstraordinære Docenter, er jeg i alt Fald i meget stor

Tvivel om, og de Udtalelser, som det ærede Medlem kom med, beroliger ikke mine Betæneligheder med Hensyn til stadige Nyansættelser af ekstraordinære Docenter. Jeg er snarere bleven mere betænkelig ved det ærede Medlems Udtalelser, men jeg er jo klar over, at det ikke er noget, hvor man faar en hel ny Ordning lige paa en Gang. Jeg har kun anført, hvad der har været specielt mine, men jeg tror ogsaa en Del andre Finansudvalgsmedlemmers Betæneligheder med Hensyn til hele det Spørgsmaal, som har givet sig Udtryk her i Form af de to Ændringsforslag, der gaa ud paa Ansættelse af to ny ekstraordinære Docenter.

Oscar Hansen: Den ærede Ordfører og jeg synes jo at være lige paa Nippet til at være enig i vor Opfattelse af Forholdet, og vi blive det ogsaa ganske sikkert. Jeg har kun bedt om Ordet, fordi den ærede Ordfører antydede, at mine Udtalelser havde forøget hans Betæneligheder ved Ansættelse af ekstraordinære Docenter. Det maa de paa ingen Maade gøre. Jeg har kun præciseret, hvori Faren virkelig bestaar, men tillige ønsker jeg at præcisere, hvis jeg ikke allerede har gjort det, at vi simpelt hen ikke kunne undvære disse Folk, saafremt Universitetet ikke fra at være det, som det nu er, en videnskabelig Højskole, skal synke ned til udelukkende at blive en Eksamensanstalt, eller om ikke udelukkende, saa dog hovedsagelig, at der intet er i Vejen for at Undervisningen gennem Privatdocenter — der enten betales eller ikke betales — og ekstraordinære Docenter vedbliver at ske, og at der heller ikke vil være økonomiske Betæneligheder derved, men at det gælder om tillige at tage et forsigtigt Hensyn til den Side af Sagen, som jeg antydede. Jeg ønskede ikke ved at antyde denne Side af Sagen at forøge den ærede Ordførers Betæneligheder, men blot at fastslaa den Retning, i hvilken Betænelighederne ganske sikkert maatte gaa, naar de skulde udføres. Jeg tror, at den ærede Ordfører ogsaa vil komme til den Opfattelse, at naar Betænelighederne ved Sagen skulle præciseres, vil man ikke kunne præcisere dem ud fra økonomiske Betragtninger alene, men vil være nødt til at præcisere dem ud fra Hensynet til Livet ved selve den videnskabelige Anstalt.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.